

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 328/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. októbra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. S., D., zastúpenej advokátom Mgr. J. G., D., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 282/00 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. júna 2008 doručená sťažnosť J. S. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 282/00. Sťažovateľka namieta prietahy v uvedenom konaní v období od vydania nálezu ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 382/06 z 21. decembra 2006.

Zo sťažnosti vyplýva, že porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vidí sťažovateľka okrem opísaného skutkového stavu od začatia predmetného konania v tom, že „Okresný súd Trnava po vyššie zmienenom rozhodnutí ústavného súdu síce vo veci začal konať, ale následne sa postup v konaní 14 C 282/00 dostal do takého istého štádia ako pred rozhodnutím ústavného súdu, teda vo veci opätovne vznikli a stále trvajú prietahy v konaní.

Vo veci bolo určené pojednávanie na deň 12. 1. 2007, na ktorom pojednávaní bol vypočutý súdny znalec Ing. R. J. a pojednávanie bolo odročené na deň 23. 2. 2007, tento termín pojednávania bol však zrušený. Medzičasom súd vydal uznesenie 14 C 282/2000 zo dňa 31. 1. 2007 o priznaní znalečného súdneho znalcovi. Ďalšie pojednávanie bolo určené až na deň 12. 9. 2007, pričom aj tento termín pojednávania bol zrušený a uskutočnilo sa až pojednávanie vytyčené na deň 24. 10. 2007, ktoré bolo odročené na deň 28. 11. 2007 z dôvodu potreby vypracovania písomného vyhotovenia uznesenia o pripustení úpravy návrhu. Následne mi aj súd doručil dňa 5. 11. 2007 uznesenie 14 C 282/2000-220 zo dňa 24. 10. 2007 o pripustení zmeny návrhu v časti petitu. Keďže uvedené rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť do 28. 11. 2007, okresný súd zrušil telefonicky termín pojednávania určený na deň 28. 11. 2007. (...)

Od uvedeného času nebol vo veci vytyčený termín pojednávania a ani sa mi nepodarilo zistiť stav veci resp. časový predpoklad vytyčenia termínu pojednávania.“

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti sťažovateľka vo svojom návrhu - výroku rozhodnutia (petite) žiada, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 282/00 a prikázal okresnému súdu konať v uvedenej veci bez zbytočných prietáhov. Zároveň sťažovateľka požaduje priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 120 000 Sk a úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou a s jej prílohami dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov (I. ÚS 56/03, II. ÚS 70/00, IV. ÚS 66/02).

Právny názor ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti vychádza z toho, že konanie bolo síce začaté v roku 2000 a ani po viac ako 8 rokoch nie je právoplatne skončené, ale uvedený stav je však potrebné posudzovať komplexne a do úvahy treba zobrať predovšetkým skutočnosť, ako okresný súd postupoval v čase po vydaní ostatného nálezu vo veci sp. zn. II. ÚS 382/06 z 21. decembra 2006, ktorým mu ústavný súd uložil povinnosť konať bez zbytočných prietáhov.

Ústavný súd z obsahu sťažnosti a jej príloh, ako aj z vyjadrenia všeobecného súdu zistil, že v období po vydaní nálezu do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu konal okresný súd plynulo a bez zbytočných prietáhov.

Okresný súd už na pojednávaní 12. januára 2007 vypočul súdneho znalca, 31. januára 2007 priznal odmenu znalcovi a aj keď ďalšie pojednávania určené na február a september sa nekonali, ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo v októbri 2007 a bolo odročené na 28. november 2007 za účelom vypracovania uznesenia o pripustení úpravy návrhu petitu. Toto uznesenie bolo sťažovateľke doručené 5. novembra 2007. Podľa informácie z okresného súdu vec sťažovateľky bola odstúpená na ďalšie konanie (podľa zákona č. 511/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov) Okresnému súdu Piešťany, kde je vec od 1. januára 2008 vedená už pod sp. zn. 4 C 286/2008.

Takýto postup okresného súdu počas 12 mesiacov od vydania nálezu nesvedčí o tom, že by vznikla situácia, ktorá by signalizovala zbytočné prietahy spôsobené nečinnosťou okresného súdu v danom spore, a tým aj možnosť porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Navyše ústavný súd k tomu poznamenáva, že v čase podania sťažnosti ústavnému súdu 26. júna 2008 sa už vec 6 mesiacov nenachádzala na okresnom súde, ale na Okresnom súde Piešťany, ktorého nečinnosť pred ústavným súdom sťažovateľka v sťažnosti vôbec nenamietala. Podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 96/02) sa ochrana základného práva vrátane práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie práva označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) trvalo alebo ešte pretrváva. Ak v čase prerokovania sťažnosti na ústavnom súde už nedochádza k porušovaniu označeného práva, ústavný súd môže sťažnosť odmietnuť ako zjavne

neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie.

Na základe týchto skutkových okolností a obsahu sťažnosti ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť proti postupu okresného súdu je zjavne neopodstatnená, a preto ju odmietol už po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka je navyše zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, ktorý pozná náležitosti sťažnosti v konaní pred ústavným súdom pri individuálnej ochrane základných práv a slobôd obsiahnuté v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde. Keďže sťažnosť v tejto časti neobsahovala riadne odôvodnenie a vykonateľný petit (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), ústavný súd ju mohol odmietnuť aj pre nedostatok náležitostí predpísaných zákonom (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

To však neznamená, že ústavný súd sa už v budúcnosti nebude môcť zaoberať prípadným porušením základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v uvedenej veci, avšak len pri splnení všetkých zákonných predpokladov a náležitostí návrhu na začatie konania pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok

V Košiciach 14. októbra 2008